

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 02/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 73

Chúng ta tu hành, trong vô hình chung, có rất nhiều người đang chú ý đến chúng ta, quan sát hành nghi, cách đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta. Nếu chúng ta “*tự tư tự lợi*”, tham cầu, ảo danh ảo vọng thì mọi người đều nhìn thấy, Quý Thần, Phật Bồ Tát cũng biết tường tận. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tu hành, chúng ta phải làm ra tấm gương thật tốt để người nhà, những người xung quanh nhìn thấy***”.

Những năm trước, khi tôi đi giảng ở Thanh Hóa, có 4 chú học trò đi với tôi, tôi giảng hai ngày ở một đạo tràng ở gần biển, đi cùng có ba chị rất thân thiết với tôi, họ đã từng đến đây tu tập bảy ngày, sau khi tôi giảng xong, những người này đưa cho chúng tôi năm phong bì. Tôi nói, khi tôi đi giảng tôi dứt khoát không nhận phong bì. Một thời gian ngắn sau ba người này cũng không nghe pháp Hòa Thượng nữa, nếu chúng ta không khéo léo, thiếu cảnh giác với những người thân thiết thì chúng ta có thể có hành động sai sót. Đến nay, họ không ăn chay, niệm Phật, nghe pháp nhưng khi gặp tôi, họ vẫn rất xem trọng. Có một người trong số họ trông sầu riêng, tôi khuyên họ không sát sinh, họ không nghe nên khi họ gửi tặng sầu riêng tôi nhất định không ăn. Họ muốn xin số tài khoản để chuyển tiền cho tôi nhưng tôi từ chối, tôi nói, họ nên giữ lại số tiền đó, khi nào có việc cần làm thì tôi sẽ hướng dẫn họ cách làm. Họ chưa bao giờ chuyển được tiền cho tôi. Gần đây, khi biết tôi có việc đi về hướng nhà họ, nhóm người này đã chờ đến hơn 12 giờ trưa để ăn cơm chay cùng tôi, khi tôi ra về, họ lái xe đi theo xe của tôi một đoạn, khi tôi dừng xe đổ dầu thì họ chủ động vào thanh toán. Chúng ta phải làm ra được tấm gương tốt để những người xung quanh nhìn thấy.

Nơi ở của Tổ Ấn Quang ban đầu có gián, muỗi, con vật nhỏ quấy nhiễu, mọi người muốn xua đuổi những con vật này thì Tổ Ấn Quang không cho phép, về sau, những loài vật này đều tự rời đi. Ngài đến ở một ở nơi nào đó thì các loài vật nhỏ đều tự động tự rời đi. Hòa Thượng nói: “***Loài vật nhỏ còn biết kính trọng người tu hành, chúng ta có thể cảm hóa được chúng sanh vậy thì làm sao có việc không cảm hóa được người!***”. Hiện tại, chúng ta gặp khó khăn vì anh em, con cháu còn trái nghịch thì đó là do công phu tu hành của chúng ta chưa đủ. Hòa Thượng nói: “***Điều quan trọng nhất là chúng ta không được có tâm oán trách, không vừa lòng***”. Trên “***Kinh Nhân Quả***” nói: “***Tất cả thân nam là Cha ta thời quá khứ, là vị Phật ở tương lai. Tất cả thân nữ là Mẹ ta thời quá khứ, là vị Phật ở tương lai***”. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải xem***

tất cả chúng sanh như Cha Mẹ, như Phật Bồ Tát". Hiện tại, họ chưa học Phật nhưng một ngày nào đó họ cũng sẽ nhất định đến với Phật.

Hiện tại, tôi cũng đang khởi niệm thương lượng với một nhóm Quý thần chưa tin Phật, ngày ngày tôi lay Phật hồi hướng công đức cho họ, mong họ học Phật. Tôi nói với họ, thế giới Ta Bà là cõi khổ đau, nếu họ học Phật thì họ mới có thể giải thoát. Nhờ họ mà tôi có cơ hội nỗ lực tu tập, tôi tu tập cho cả những người đó. Những người xung quanh chưa phát tâm học Phật, hoàng dương chuẩn mực Thánh Hiền, đây là cơ hội tốt để chúng ta nỗ lực. Nếu mọi việc quá thuận tiện thì chúng ta dễ chệnh mảng.

Hòa Thượng nói: **"Chúng ta nhất định phải dùng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi, lâu dần nhất định chúng ta cũng sẽ cảm hóa được họ"**. Chúng ta học Phật, tu hành nhiều năm nhưng tập khí, phiền não của chúng ta vẫn còn y nguyên, họ chưa học Phật, chưa tu hành thì cần phải có thời gian để thay đổi. Nhiều người sợ là không thể cảm hóa được người khác, mỗi người đều có bản tính thuần tịnh, thuần thiện, hiện tại tập khí, phiền não của họ đang quá dày nên những bản tính này bị che lấp. Mỗi chúng ta đều có đầy đủ đức tính, tướng hảo như Phật.

Bồ Tát tu hành **"Lục Độ"**: **"Bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền tịnh, trí tuệ"**. Các Ngài phải trải qua rất nhiều gian khổ để có được thành tựu. Nếu chúng ta muốn dẫn dắt một đoàn thể, chúng ta cũng sẽ phải trải qua thời gian rèn luyện. Khi các Tổ Sư Đại Đức còn trẻ, các Ngài tận lực hy sinh phụng hiến, khi về già, các Ngài tìm về trôn A Lan Nhã, hạn chế ra ngoài để không để bị động tâm, ảnh hưởng đến việc tu hành. Bồ Tát quay lại thế giới Ta Bà độ chúng sanh thì cũng không nên ở lâu, nếu ở lâu thì các Ngài cũng có thể bị thoái tâm.

Khi Hòa Thượng 36 tuổi, Ngài đã **"không quản tiền, không quản việc, không quản người"**. Đây là cách Ngài giữ tâm thanh tịnh. Hòa Thượng không dùng điện thoại, ai muốn gặp Ngài thì liên hệ qua những người hộ pháp. Ngài không dùng điện thoại nhưng Ngài vẫn làm được rất nhiều nhiều Phật.

Hôm qua, có một chị ở nước ngoài gọi điện cho tôi, có nhiều người đã từng học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền nhưng sau đó, họ tặng tượng Phật cho người khác, họ chuyển sang tu pháp khác để có thể được trường sinh, bất lão. Ông Tổ của pháp trường sinh đó có thể sống đến 150 tuổi không? Tôi nói với chị, trước đây, xung quanh tôi có rất nhiều người cũng tu hành nhưng bây giờ họ đã bỏ tu hành, thậm chí có người khuyên tôi không nên niệm Phật mà nên tu một pháp khác để có sự an lạc. Trước đây, khi những người này học pháp của Hòa Thượng, tâm lượng của họ rộng lớn, biết nghĩ đến chúng sanh, nghĩ đến cộng đồng. Hiện tại, họ không nghe pháp của Hòa Thượng nữa nên tâm họ trở nên nhỏ hẹp, khi Cha Mẹ họ mất, họ cũng không biết làm gì, họ chỉ biết khuyên Cha Mẹ giữ tâm thanh tịnh, Cha Mẹ của họ chết trong đau khổ, sợ hãi. Nếu khi Cha Mẹ mất, con cái ngồi xung quanh cùng niệm Phật, người sắp ra đi cũng niệm Phật theo thì họ sẽ cảm thấy an lạc như có sự che chở, không phải ra đi trong sự khiếp sợ.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, Ngài cũng không thể độ được những chúng sanh cương cứng, nan hoá. Chúng ta không nên cưỡng cầu, người khác không làm là việc của họ nhưng chúng ta làm. Tôi nhận được rất nhiều thư tán thán nhưng tôi đều xóa sạch, những người đã từng tán thán tôi, ngày nay không còn ai. Có người mang rất nhiều băng đĩa của Hòa Thượng đến trả cho tôi, họ nói rằng tu theo Hòa Thượng khó vãng sanh nên họ tu theo những đạo mà vẫn có thể hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, thậm chí vẫn có thể phạm trai, phá giới. Trước đây, xung quanh tôi có rất nhiều người tu hành nhưng hiện tại chỉ còn một mình tôi. Có người biết rằng không khuyển được tôi, họ tác động đến những người xung quanh tôi, thậm chí khi tôi không ở nhà, họ đến nói với các chú hay nói với cô.

Chúng ta không dễ để suốt cuộc đời chỉ nghe pháp của Hòa Thượng. Có người nói, Hòa Thượng Tịnh Không chỉ có pháp giải, không có pháp hành. Người nói lời chán động này, ngày nay cũng đã bỏ tu hành. Họ khiến người khác thoái tâm thì họ phải gánh trách nhiệm nhân quả đến vô lượng kiếp. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nỗ lực làm những việc cần làm, người khác không làm là việc của họ***”. Hoàn cảnh xung quanh chúng ta như thế nào thì chúng ta vẫn tu hành, làm ra tấm gương tốt nhất. Chúng ta phải giống như một chiếc xe bọc thép, chúng ta không cần đi nhanh nhưng chúng ta phải gạt bỏ tất cả những chướng ngại. Ngày trước, khi tôi mang văn hóa truyền thống về miền Nam, mở trường học ở đó, không có người nào ủng hộ tôi, thậm chí có người nói sau lưng tôi là tôi mở trường học để kiếm tiền.

Có người hỏi Hòa Thượng: “*Thưa Hòa Thượng, làm thế nào để con có thể giúp đỡ người thân bị bệnh thân kinh nhẹ?*”.

Tôi biết một gia đình đồng tu xảy ra rất nhiều biến cố, Cha Mẹ của họ bị bệnh, chị của họ bị ngờ nghệch, hai người cháu trong gia đình bị mất, bản thân họ cũng bị tật nguyền. Nhân quả rất đáng sợ. Trong gia đình chúng ta, nếu mọi người có thân thể toàn vẹn, trí tuệ minh mẫn thì đó là gia đình chúng ta rất có phước.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nên khuyên họ niệm Phật, con người có bệnh đều là do ba nguyên nhân, đó là thân bệnh, bệnh do sinh lý; bệnh do oan gia trái chủ và bệnh do nghiệp chướng. Chúng ta bị bệnh do thân, do sinh lý thì chúng ta phải chú ý đến việc ăn uống, chúng ta có thể gặp Bác sĩ, uống thuốc. Bệnh do oan gia trái chủ là bệnh do Ma Quỷ nhập thân, tìm cách hãm hại chúng ta, khiến tinh thần của chúng ta sẽ khác thường. Rất nhiều người nghe thấy ở bên tai có tiếng người đang nói chuyện, đang quấy nhiễu họ. Chúng ta hóa giải bệnh do oan gia trái chủ bằng cách làm nhiều việc công đức, phước lành để hồi hướng cho oan gia trái chủ. Nếu họ cảm động thì họ sẽ đồng ý xả bỏ oán nghiệp thì người bệnh sẽ hết bệnh, nếu họ không đồng ý thì sẽ oan oan tương báo. Tốt nhất là chúng ta không nên tạo nghiệp***”.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta nên có thêm một người bạn chứ đừng thêm một kẻ thù***”. Ở Singapore, Hòa Thượng kết nối 9 tôn giáo thân thiết như anh em một nhà, cùng

giúp đỡ, cùng tồn tại, cùng phát triển. Chúng ta phải chủ động giúp đỡ họ trên mọi phương diện. Hòa Thượng nghe nói một tôn giáo nào chuẩn bị tiền mở bệnh viện, viện dưỡng lão thì Ngài đều chủ động giúp đỡ. Đạo tràng của Hòa Thượng cũng mời các tôn giáo khác đến giảng đạo lý của họ. Nhà Phật nói: “**Phật Bồ Tát vô địch nhân**”. Phật Bồ Tát không có kẻ thù. Chúng ta làm việc gì khiến người khác oán ghét thì chúng ta đã tạo ra oan gia trái chủ, đời này họ chưa báo thù được thì đời sau họ cũng sẽ tìm chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Loại bệnh thứ ba là bệnh do nghiệp chướng, phương pháp duy nhất có thể hóa giải bệnh này là chúng ta sám hối, biết được lỗi lầm của chính mình. Chúng ta hết sức ăn năn hối cải, tích cực đoạn ác tu thiện thì bệnh liền khỏi. Làm thế nào để người bệnh nghiệp chướng nhận biết được họ đang bị bệnh do nghiệp chướng? Phải có người khác giúp họ nhận ra, nếu người bệnh chân thật tiếp nhận, y giáo phụng hành thì sức khỏe của họ sẽ được hồi phục**”.

Chúng ta sám hối là chúng ta nhận ra sai lầm và không bao giờ làm những việc đó nữa. Chúng ta làm mới mình, chân thật đoạn ác tu thiện thì bệnh sẽ khỏi. Tất cả các bệnh khổ đều do nghiệp mà ra, chúng ta có bệnh khổ thì chúng ta phải tích cực bồi đức, làm những việc thiện lành. Chúng ta phải rất hối hận, cắn rứt lương tâm về những lỗi lầm đã tạo. Có những người bị bệnh rất nặng nhưng khi họ sám hối thì họ đã khỏi bệnh.

Gần đây, một người học trò của tôi, người đọc lời dịch những bài giảng của Hòa Thượng bị bệnh rất nặng, không thể ăn, ngủ, toàn thân đau nhức, khi đi khám thì Bác sĩ nói họ không có bệnh gì. Đây là do trước đây, họ phát nguyện chỉ đọc lời dịch đĩa của Hòa Thượng giảng nhưng hiện tại, họ chệnh mảng tu hành, đi học làm Thầy thuốc.

Khi tôi cảm thấy trong người không khỏe thì tôi tích cực làm những việc cần làm, thực hiện lời hứa với mọi người. Tôi sợ rằng ngày mai mình sẽ không còn cơ hội để làm. Tôi không bao giờ nghĩ đến việc phải nghỉ ngơi hay đi khám Bác sĩ. Đây là cách tôi tích công bồi đức, hóa giải nghiệp chướng nhanh nhất. Chúng ta cho rằng, khi chúng ta bị bệnh, chúng ta phải nghỉ ngơi, phải đi khám Bác sĩ thì chúng ta đang tiêu phước. Tất cả bệnh đều do nghiệp chướng nên chúng ta phải tăng phước, tích phước. Khi bị bệnh, tôi không nghĩ đến việc uống thuốc mà chỉ nghĩ đến việc tích cực làm những việc thiện lành. Ngày trước, tôi biết một người sinh viên đi học nhưng không có tiền mua máy tính, tôi hỏi họ cần bao nhiêu tiền để tôi hỗ trợ một phần. Chúng ta kém khuyết ở mặt nào thì chúng ta hãy tích cực làm ở phương diện đó. Thí dụ, chúng ta không có gia đình hạnh phúc thì chúng ta tích cực giúp người khác có gia đình hạnh phúc, vậy thì gia đình chúng ta nhất định sẽ hạnh phúc đong đầy. Con chúng ta chưa ngoan ngoãn thì chúng ta đi tích cực giúp con của mọi người trở thành những đứa trẻ ngoan ngoãn. Chúng ta phải tin vào nhân quả.

Hôm trước, chúng ta học “**Thập Thiện Nghiệp Đạo**”, Hòa Thượng nói, hằng ngày, chúng ta khởi tâm tà vạy với người nữ thì người khác sẽ khởi tâm tà vạy với người nữ

trong nhà chúng ta. Chúng ta trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu. Nếu chúng ta có phước thì mọi việc sẽ được an bài một cách ôn hòa, chu đáo. Chúng ta tạo hạnh phúc cho người thì nhất định sẽ có người vì hạnh phúc của chúng ta mà suy nghĩ. Chúng ta tích cực tu phước, tích phước, tiếc phước thì mọi việc trong đời sống của chúng ta sẽ tốt đẹp!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!